

w sprawie bezczynności i systematycznego łamania prawa przez Wójta Gminy Czermin.

Na podstawie art.18b ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j Dz. U. z 2023 r., poz.40), w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 ze zm.), uchwała się co następuje :

- § 1. Wniesioną w dniu 20.01.2023 r. skargę wraz z jej sprostowaniem z dnia 08.02.2023 r. na bezczynność i naruszenie prawa przez Wójta w postępowaniu o nałożeniu kary pieniężnej za nielegalne usunięcie drzew uznaje się za bezzasadną.
- § 2. Uzasadnienie dla sposobu rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.
- § 3. O sposobie rozpatrzenia skargi Przewodniczący Rady zawiadomi skarżącego.
- § 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy w Czerminie

Miroslaw Bugaj
Miroslaw Bugaj

Uzasadnienie

Skarżący skierował do Rady Gminy skargę na Wójta Gminy w Czerminie dotyczącą prowadzonego postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej przewidzianej w art.88 ustawy o ochronie przyrody za nielegalne usunięcie dwóch wierzb. Skarżący zarzucał, że jego prawa w prowadzonym postępowaniu zostały naruszone i że bezzasadnie nie przyznano mu należnych praw strony.

W sprawie wystąpiły wątpliwości, czy skarżącemu przysługują w prowadzonym postępowaniu uprawnienia strony. Powołując się na utrwalone orzecznictwo sądów administracyjnych, **w konkretnym przypadku skarżący nie posiada prawa strony**. Jak bowiem wskazano w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 marca 2007 r. (sygn. akt II OSK 428/06,) podmiotem mającym interes prawny w sprawie wymierzenia kary pieniężnej decyzją administracyjną, a więc **stroną postępowania, jest wyłącznie ten podmiot, który dopuścił się czynu, za który ustawodawca przewidział tę karę. Nie może natomiast być uznany za stronę w postępowaniu prowadzonym w sprawie wymierzenia kary pieniężnej inny podmiot (np. ten, na którego gruncie rosły drzewa, lub który zawiadomił organ o wycięciu drzew i domaga się zastosowania kary wobec innego podmiotu)**. Stanowisko to nie budzi już wątpliwości, a pogląd wyrażony w tym wyroku jest podzielany zarówno w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, jak i wojewódzkich sądów administracyjnych (por. wyroki NSA z dnia 29 lutego 2012 r., sygn. akt II OSK 2383/10, z dnia 26 lutego 2014 r., sygn. akt II GSK 1916/12, postanowienie NSA z dnia 21 lipca 2010 r., sygn. akt II OSK 1425/10, wyrok WSA w Szczecinie z dnia 7 maja 2015 r., sygn. akt II SA/Sz 1157/14, wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 stycznia 2015 r., sygn. akt IV SA/Wa 2188/14).

Celem prowadzonego na podstawie art. 88 ustawy o ochronie przyrody postępowania jest wyłącznie wymierzenie kary sprawcy nielegalnego czynu, a nie zadośćuczynienie właścicielowi drzew.

Dowody zebrane w postępowaniu administracyjnym nie potwierdziły jakoby osoba wskazana przez skarżącego dopuściła się nielegalnego usunięcia drzew, zatem brak było podstaw, aby Wójt wydał decyzję o nałożeniu na tę osobę kary pieniężnej. W toku postępowania uzyskano informacje z Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej o sile wiatru w okresie miesięcy II – III 2020 r., który potwierdził występowanie silnych wiatrów, w tym o prędkości 22 m/s, które kwalifikują się jako wichura mogąca łamać drzewa i mogły być przyczyną przewrócenia się drzew.

Skargę należało uznać za bezzasadną.